

Laurens van der Werf

* 06 november 1912 + 17 november 2003

Laurens van der Werf is spoedig na zijn intrede naar Indonesië gegaan. Van jongs af had hij daarop zijn zinnen gezet. *Ga met heel je hart, voor het Koninkrijk* (Mat. 6, 33). Hij doorliep daar de gewone opleiding, compleet met twee jaar studie van het moeilijke Javaans. Maar het leven zoals het zich ontrolde heeft die kundigheid nauwelijks meer aangesproken. Zijn pastoraat ging zich gedurende vele jaren afspelen in enkele parochies in Jakarta. Daar heeft hij zich met grote toewijding als pastoor of kapelaan aan allerlei vormen van de zielzorg gewijd. Zeg liever: aan de mensen. Velen, met wie hij bij het ontvangen van de sacramenten of bij de begeleiding in contact kwam, zijn hem als betrouwbaar priester zeer dankbaar gebleven, zelfs wanneer ze zich elders op de wereld hadden gevestigd. Dat heeft hij mogen ervaren toen hij een reis om de wereld mocht maken. Tot op hoge leeftijd heeft deze mens uit Bolsward met overtuiging getuigenis afgelegd van het geloof van zijn Friese vaderen. Hij kon dan ook steeds minder begrijpen, hoe familieleden, zelfs onder zijn eigen zussen en broers, op steeds grotere afstand kwamen te staan van de katholieke traditie. In Jakarta had hij ervaren hoe die traditie bestaansgrond gaf en *leven in overvloed*. Bij het begeleiden en voeden van dat geloofsleven gaf hij aan de betrokken mensen intense en persoonlijke aandacht. Velen, die in Jakarta in Blok B woonachtig waren, hebben hem daarin zeer uitdrukkelijk gerespecteerd. Eenmaal terug in Nederland leefde hij in het Berchmanianum te Nijmegen in de stille wetenschap, dat de liefde van Christus, die hem van jongs af geboeid had, zoveel sterker is dan de dood. Voor het sterven was hij niet bang. Het was voor hem zelfs iets waar je naar uit kon zien na dit leven van 91 jaren.